

عنوان مقاله:

همه گیری شناسی آسیب های سر، گردن و تنه در تکواندو، کاراته و جودو

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 16، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدحسین علیزاده - دانشیار، گروه آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه تهران

الهام شیرزاد - استادیار، گروه آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه تهران

پریسا صداقتی - دانشجوی دکتری آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، پردیس بین المللی کیش، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: آسیب ورزشی موضوعی نگران کننده برای ورزشکاران، مربیان و مسیولان ورزشی می باشد. ورزش های رزمی از جمله فعالیت های پر طرفدارند که به دلیل ماهیت برخوردی از شیوع بالای آسیب دیدگی برخوردار می باشند. مطالعه حاضر به بررسی همه گیری شناسی و مقایسه آسیب های ورزش رزمی تکواندو، کاراته و جودو می پردازد. مواد و روش ها: در این مطالعه جستجوی مقالات مرتبط در پایگاه های تخصصی انجام شده و محدوده پوشش مقالات در سه زمینهورزش رزمی تکواندو، کاراته و جودو از سالهای 1943 تا 2008 بود. نتایج: بررسی ها نشان داد که آسیب های نواحی سر، گردن و تنه در کاراته با میانگین 57/06 درصد، تکواندو با میانگین 38/27 درصد و جودو با میانگین 25/93 درصد از کل آسیب بدن از شیوع بالایی برخوردار است. بیشترین درصد بروز آسیب در تکواندو آسیب اندام تحتانی و سپس سر و گردن، در کاراته ناحیه سرو گردن و سپس اندام تحتانی و در جودو ناحیه اندام فوقانی و سپس اندام تحتانی بود. بررسی ها در مورد بیشترین درصد نوع آسیب در تکواندو و کاراته ابتدا کبودی و سپس پیچ خوردگی و در جودو ابتدا پیچ خوردگی و سپس کبودی را نشان دادند. نتیجه گیری: آسیب در نواحی سر، گردن و تنه سهم زیادی از آسیب های کل بدن را در ورزش های رزمی شامل می گردد. از مهم ترین فاکتورهای موثر در این آسیب ها را می توان به ترتیب خطای حریف و سپس اجرای غلط تکنیک ها نام برد. شناسایی و پیشگیری از فاکتورهای مستعد کننده در بروز آسیب ها، نقش مهمی در کاهش آسیب های این نوع ورزش ها خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

ورزش های رزمی، همه گیری شناسی، آسیب، ستون فقرات، تکواندو، کاراته و جودو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/947465>

